

Алекса Анђелковић

Рођен 1980. у Нишу, Пише и преводи. Преводио есеје *Тони Неџрија, Роберџија Кујера, Жил Делизеа, Ејџен Балибара, Бруса Бейкеа, Мерцедес Бунз, Аријура и Мери Луј Крокер, Керол Хамилџон, Томаса Мана, Пола Лафржеа, Јукио Мишима*. Члан VJ двојца The Chelsea Girls. Колективно и самостално наступа у земљи и иностранству.

Арон Гал

Песник и публициста. Рођен је 1952. године у Будимпешти у делу града, који је сцена догађања у бројним књижевним делима (нпр. *Дечаџи Павлове улице*). Иштван Сабо, познати редитељ, ту проналази своје несвакидашње ликове. Шаролик свет занатлија, јеврејских велетрговаца, бугарских баштована, професора, попова, па и писаца, глумаца, сликара и вајара снажно утиче на сензибилног дечака, који упија све. И утицаје из родитељске куће, у коју залазе врло познате личности (између осталих Арон Тамаш, књижевник, Золтан Латинич, глумац, син Костолања; који је “наше горе лист” помало, на име отац му је рођен у Суботици). У свести четворогодишњег дечака остају и слике из 1956. Склоност ка размишљању код њега се удружује са потребом да се утиче на ток догађања. Када се у 12. години заљубљује, пише прву песму. Две-три године касније пријатељи породице констатују, да дечак обећава. У 17. години штампају му прву песму. Због учешћа у непожељним догађајима поводом 15. марта удаљују га са универзитета. Ради као радник, затим завршава вишу спољно-трговинску школу, путује, прво на исток, а по отварању друштва и на запад. После десетогодишњег ћутања поново пише, а песмом за 50. годишњицу смрти Атиле Јожеф скреће на себе општу пажњу. Почине да ређа успех за успехом. У последњих неколико година скоро сваке године му се појављује нова збирка. Преводје га на стране језике, али и он се труди да ради на билингвистичким издањима. Стално сарађује са румунским ауторима. У Орадеји издају двојезичну књижевну антологију “Понтон”.

Његова рефлексивна поезија бави се свим појавама које занимају савременог човека. Живот, смрт, љубав, растрзаност у друштву и у човеку, вера и наше недоумице терају га да се стиховима огласи у своје, и у име свију нас.

Добија бројна признања. Између осталог позван је на фестивал поезије 2005. која се одржава у организацији Међународне академије Истока и Запада.

Не пише само за одрасле. Појавиле су му се и три књиге за децу.

Белешку написала Јадранка Ђулум

Свешислав Басара

Рођен је 1953. у Бајиној Башти. Аутор је више од двадесетак књига (*Бумеранџ, Цон Б. Малковић, Фама о бициклизџима, Кинеско џисмо, Крајкодневица, Looney Tunes, Монџолски бедекер, На џраловом џирају, На ивици, Најлејше џриче, Најукло ојледало, Reking by Night, Срце земље, Свешџа масџи, Уклејџа земља, Усџон и џад Паркинсонове болесџи...*)

Добитник је више награда: *Железара Сисак, Бранко Ђојић, Милош Црњански, НИИ-ова, Рамонда Србика.*

Инџо Цезаро

Рођен 1941 у Кронаху / Немачка, где и данас живи и пише, објављује лирику и кратку прозу у новинама, часописима и на радију. Објавио је преко 40 књига, а заступљен у многим антологијама. Тесно сарађује са графичарима, сликарима и музичарима. Оснивач је и вајарске колоније HolzART, коју већ 11 година успешно води. Писао је текстове и за телевизију (нпр. *Емисија са мишем*) и *пољитички кабаре*. Цезаро је члан ПЕН-клуба.

Добитник је многих награда за поезију и кратку прозу.

Марија Ђурић

Рођена је 16.03.1983. у Крушевцу. Завршила средњу уметничку школу у Нишу. Апсолвент на Факултету Уметности у Нишу. Излагала на више групних изложби у земљи.

Саша Ђурић

Рођен 1975. у Пироту. Студије српско-светске књижевности завршио на београдском Филолошком факултету. Водитељ је на Радио Београду 2, повремено књижевни критичар у нашој периодици (*Pro femina, Књижевни листић, Херейшкус, Повеља, Градина* и др.

Никола Дедић

Дипломирао на Филозофском факултету у Београду на одељењу за историју уметности. Магистрирао 2006. године на одељењу Теорије уметности и медија при Интердисциплинарним постдипломским студијама Универзитета уметности у Београду. Од 2000. године члан је Школе за историју и теорију уметности при Центру за савремену уметност, Београд. Ради у области теорије поставангарди, алтисеровско-лакановске критике идеологије, биополитике, идеологија социјализма и постсоцијализма, социјалистичког реализма, уметности постсоцијализма, концептуалне и постконцептуалне уметности. Учествовао на већем броју научних скупова у Бечу, Љубљани, Сеулу, Београду. Аутор је књиге *Ка радикалној кријици*

идеологије: од социјализма ка постсоцијализму (заједничко издање Kuda.org и Футура публикације из Новог Сада).

Владимир Ђорђевић

(1977. Ниш), члан ВЈ двојца The Chelsea Girls. Живи и делује на периферији.

Тимоџи Цеџер

Савремени уметник и ВЈ из Сан Дијега, Калифорнија, САД. Студент је Џордана Кархдала и Лева Мановича. Предавач на студијама медија на Универзитету Калифорнија у Сан Дијегу. Као ВЈ наступао и излагао на PixelACHE, ISEA, Estacion Тијуана, у Музеју краљице Софије у Мадриду, као и на четворогодишњем Бијеналу у Сеулу, у Кореји. “Live Cinema Unraveled” је његова прва књига.

Шошана Фелман

Предаје француску и компаративну књижевност на Јејлу и универзитету Емори. Пише са позиција савремене деконструкције, феминизма и психоанализе, а бави се и проблемом трауме и темом Холокауста. Њен допринос и утицај на савремену књижевно-критичку мисао неспоран је и велики. Осим у бројним антологијама критичке теорије и интерпретације, њени најважнији радови могу се наћи у часопису Yale French Studies. Од књига чији је аутор издвајамо: *Writing and Madness: Literature/Philosophy/Psychoanalysis* (1985, 2003), *Jacques Lacan and the Adventure of Insight: Psychoanalysis in Contemporary Culture* (1987), *What Does a Woman Want? Reading and Sexual Difference* (1993), *The Juridical Unconscious: Trials, Traumas in the Twentieth Century* (2002).

Драган Хамовић

Песник, књижевни критичар и есејиста из Краљева. Рођен је у Краљеву 1970. године. Дипломирао је на групи за српску књижевност и језик Филолошког факултета у Београду. Пише песме, есеје, критике, а бави се и уредничким и приређивачким радом. Више година био уредник књижевног часописа *Повеља*. Објавио је књиге: *Мракови, рује* (песме, 1992.), *Намешћеник* (поема, 1994), *Сивари овдашње* (есеји, 1998.), *Песничке сивари* (есеји, 1999), *Последње и прво* (есеји и критике, 2003), *С обе сивране* (есеји и критике, 2006), *Мајична књија* (песме, 2007). Примио је награду Ми-

лан *Ботдановић* за критику *Опшћео из йера или: воља за йовор*. Од 2003. године, Драган Хамовић, живи и ради у Београду као уредник у *Заводу за уџбенике*.

Тери Иџлион

Британски професор и теоретичар културе, важи за једно од најцењенијих имена савремене критичке мисли. Ученик је чувеног Рејмонда Вилијамса, левичар и хуманиста по опредељењу, познат по луцидном уму и бритком перу. Доследни је и неуморни критичар капитализма, потрошачког или "постмодерног" друштва, али и свих покушаја тривијализације књижевне и критичке теорије. Залаже се за политички "освешћено" и критички усмерено промишљање књижевности и културе. Пише за *New Statesman*, *Red Pepper*, *the Guardian*, *London Review of Books*. Од многобројних књига чији је аутор издавајмо: *Criticism and Ideology* (1976), *Literary Theory: an Introduction* (1983, 1996), *The Function of Criticism* (1989), *The Illusions of Postmodernism* (1996), *The Idea of Culture* (2000), *After Theory* (2003), *The Meaning of Life* (2007). Преведени одломак је из књиге *The Rape of Clarissa: Writing, Sexuality, Class Struggle in Samuel Richardson* (1982).

Бојан Илић Бокерини

Рођен 13.11.1967. у Нишу. Улични ходач и гуру урбане омладине. Певао и водио рокенрол бенд *Трипуџи*. Бави се писањем препорука за филмове на нишком интернет културном порталу www.trip.co.yu. Објавио књигу песама *ХиџХоџ Сџалкер* (Нишки културни центар, библиотека *Трајачи*, 2004). Можете га приметити између рафова у видео-клубу.

Новица Јањушевић

Рођен 1944. у Пљевљи. Професор. Пише поезију и преводи с руског. Преводио *Пасћернака*, *Ахмајову*, *Бродској*, *Солоухина*, *Кривулина*, *Рејна* и млађе руске песнике и прозне писце. Песме и преводе објављивао у *Књижевности*, *Књижевном листу*, *Савременику*, *Књижевним новинама*, *Пољима*, *Корацима*, *Липару*, *Политици*, *Мостовима*, *Повељи* и *Градини*. Живи у Београду.

Маријана Јовелић

Рођена 1974. у Суботици. Основну школу, гимназију и Филозофски факултет, завршила у Београду. Запослена као кустос-историчар у Војном музеју на Калемегдану. Објавила једну збирку песама *Каноса йред йвојом душом*.

Карлос Каїасїрофски (Михаел Карл),

Стваралац у новим медијима. Настањен у Бечу. Кооснивач CONT3XT.NET.

Каувар Фахри

Рођен је 1945. г. у близини јорданско-ирачке границе, средњу школу завршио у Јерусалиму, прву причу објављује 1962., а на универзитетима у Бејруту и Каиру завршава студије арапског језика и књижевности (1971). Члан је удружења јорданских писаца од његовог оснивања (1974), а 1991. постаје његов председник. У два наврата је био генерални секретар Пан-арапске уније писаца.

Фахри Каувар је данас један од најугледнијих и најпознатијих арапских прозаиста. Предводник је групе књижевника који на аутентичан начин доказују неodrживим одвајање књижевности од непосредних интелектуалних и друштвених деловања. Зато су деградација угледа човека, традиција која гуши, слобода – само неки изазови на које овај плодан писац управља пажњу, са особеним стилем и без тематских заблуда својих претходника. Добитник великог броја књижевних награда.

Био учесник Октобарских сусрета писаца у Београду 1999. год. Аутор је преко двадест збирки кратких прича, позоришних комада, есеја: *Забрањено је иїраїи шах, Ејуб Палесїиџа, Ја иїријарх, Домовина иїица, Зашїио је Сури мноїо иїакала, Ноћи радосїи. Приче "Црквењак" и "У мојој кући иїица" иреведене су из књије "Сан ноћної чувара"* (Бејрут, 1993).

Живи и ствара у Јордану.

Белешку написао *М.Б.Миїровић*

Дејан Косїић

Рођен је у Нишу 1979. године. Студира социологију. Уређује Trash, књижевни магазин студената у Нишу. Објављивао је текстове у фанзинима *Нон Плус Улїра* и *Деїонаїор* као и листовима *Pressing*, *Правник* и *Пресек*.

Милош Крнеїа

Рођен 1985. године. Живи у Новом Саду, Кикинди и Накову. Апсолвент на Катедри за компаративну књижевност у Новом Саду. Пише поезију, прозу, бави се проблемом употребљивости на интернету.

Миа Макела (СОЛУ)

Видео и Live Cinema уметница, предавач, истраживач и културна активисткиња. Пореклом из Финске, настањена у Барселони. Између осталог, ауторка књиге "Ливе Цинема □ лангуаге анд елементс □ (Медиалабаратору, Хелсинки, 2006.).

Данијела Манџовани Тордино

Дипломирала маркетинг, последипломске студије комуникација и визуелних уметности похађа на Универзитету у Сао Паулу. Радила као уредница интернет презентације и часописа MTV Брасил. О VJ-ingu писала у магазину "Simples".

Мирјана Мариншек Николић

Књижевница, научница и публицисткиња. Гимназију и средњу музичку школу завршила је у свом родном граду, Земуну. Дипломирала је на Техничком факултету у Београду. Магистрирала је на универзитету државе Охајо, САД. Докторирала је на информатици, математици и статистици на београдском универзитету. Дугогодишње бављење науком у звању вишег научног сарадника, наставља радом у новинарству. Пише за "НИН", а потом за Културни додатак "Политике".

Објављује у најпознатијим новинама и књижевним часописима. Есеје. Приче. Путописе и фелтоне. Романи. Пише за: *Књижевни Маџазин*, *Поља*, *Књижевне новине* и *Градину*. Књиге прозе: Путогледи - књига огледа, путописа и прича (издавач Metharphysisca, 2005), *Три Фриде* - роман (издавач Свет књиге, 2006, два издања), *Танџо за Евиџу* - роман (издавач Свет књиге, 2007.)

Живи у Београду.

Каменко М. Марковић

Историчар уметности, професор Универзитета на предмету Општа историја уметности новог века на Филозофском факултету у Косовској Митровици. До сада је објавио шест књига поезије: *Сенке на сунцу*, *Трејџаји душе*, *Трај*, *Тихо њосрџање*, *Месечев сан*, *Под небом завичаја*.

Са подручја историје уметности објавио је следеће наслове: *Мајсџори свејској сликарсџива I*, *Мајсџори свејској сликарсџива II*, *Сџари мајсџори*, *Свеј модерне умејносџи*, *О сликарсџиву, сликама и сликарима*, *Овчарско-кабларски манасџири*, *Евројско сликарсџиво XIX века*, *Тојлина џрошлосџи (о умејничком блају исџочне Србије)*, *Месечев џрај*, *Реч и слика*.

Дугогодишњи истраживач живота и рада Јована Дучића, написао је о њему велики број текстова и фељтона под називом: *Јован Дучић између два свејта*. Бавећи се судбином М. Црњанског, написао је књигу у спомен *Милоша Црњанског*.

Књига карикатура под именом *Сејачи смрти*, настала је као спонтана реакција на НАТО агресију.

Написао је педесетак прича, исто толико каталога и више од 500 новинских текстова. Живи у Нишу.

Милена Михајловић

Рођена 27.12.1983. у Лесковцу. Завршила средњу уметничку школу у Лесковцу. Студент завршне пете године Факултета Уметности у Нишу. Излагала на више групних изложби у земљи.

Бранислав Миливојевић

Филмски и стрип-критичар из Ниша. До сада је, поред осталих, објавио публикације: *Глумци за сва времена* (заједно са С.Крстићем), СКЦ, Ниш, 1991; *Рани радови Желимира Жилника*, СИРИУС, Ниш, 1992; *Трајови у њлавој иловачи*, зборник о америчком андергаунд стрипу) ДОМ, Ниш, 1994; *Крујни њлан*, ЈП НИРТВ ИНФО, Ниш, 1999; *Проклејници райа или о фикцијском ескајизму холивудског райног филма*, НКЦ, Ниш (део преведен на словеначки језик), 2003; *Анџолоџија нишког сџириџа*, ПРОСВЕТА, Ниш, 2004, *У њауковој мрежи*, Народна књига-АЛФА, Београд, 2006...

Текстове, поред осталог, објављивао у Синеасту, Одјеку, Прологу, Фото кино ревији, Филмографу, Стремљенима, Видицима, III програму Радио Београда, Градини, Мосту, Апокалипси...

У Градини уређивао *Триџ*, сепарат посвећен српском алтернативном стрипу. Аутор је и неколико награђених документарних радио-емисија, затим драме за децу *Хоџар Сџираџи* рађене према истоименом стрипу Д. Брауна.

Почетком 1998. године, после “демократских промена”, шест месеци обављао функцију В. Д. главног и одговорног уредника “Народних новина”, нишког дневног листа. Тренутно без посла.

Мирослав Б. Мџировић

Рођен 1948. г. у Београду. Дипломирани арабиста. У дипломатској служби. У српским листовима и периодици, као и бивших ЈУ-република објавио преко стотину

превода дела из класичне и савремене арапске књижевности као и књижевности за децу оријенталних народа.

Дамир Недић

Рођен 13.11.1984 године у КРАГУЈЕВЦУ.

У Поскурицама живи и не ради.

Члан Књижевног клуба Студентског културног центра у Крагујевцу.

До сада издао само пар девојака и наде својих родитеља.

Дејан Огњановић

Рођен у Нишу, Србија, 30.01.1973. Живи у Нишкој Бањи.

На групи Англистика *Филозофској факултету* у Нишу ради као асистент на предмету *Америчка књижевност*. Филмску критику, есеје, књижевне приказе, преводе и кратке приче објављивао у часописима: *Нишки аналитичар*, *Pressing*, *Pressing Movie*, *Знак Сајнсе*, *Поларис*, *ОК*, *Градина*, *Свеске*, *Плима илус*, *Улазница*, *Поља*, *Фама*, *Европљанин*, *Think Tank*, *Полијикин Забавник*, дневним листовима *Дневник* (Нови Сад) и *Народне новине* (Ниш) и фанзинима *Емијор* (Београд) и *Космејолијен* (Приштина). У књишком облику, његови есеји су у иностранству уврштени у зборнике *Fear Without Frontiers* (FAB PRESS, II издање, 2007.) и *100 European Horror Films* (BFI, 2007) у Енглеској. Његови преводи са енглеског су у књишком облику заступљени у издањима *Страх „ мала анџолоџија хорора* (Итака, Београд, 2004.), *Црпани водич кроз секс* (Парамецијум, Београд, 2005.) и *Некрономикон* (Парамецијум, Београд, 2007.).

Филмске и књижевне приказе на енглеском језику редовно објављује на сајтовима *Kung Fu Cult Cinema* (www.kfccinema.com) и *Unrated Cinema* (www.unrated.co.uk).

Приредио (са уводом, поговором, напоменама, анотираном библиографијом и детаљном биографијом аутора) збирку најбољих прича Х. Ф. Лавкрафта (*Некрономикон*, Београд, 2007). За исту антологију је превео неколико прича и новела, и урадио редактуру свих осталих превода. Приредио избор српских фантастичних и хорор прича за специјални темат *Тамна звезда*, у оквиру часописа PRESSING, бр. 47, април 2005. Помагао З. П. Сигми у приређивању темата о *Демонологији* за часопис ГРАДИНА (јесен 2006).

Просвета из Ниша издала је његов хорор роман *НАЖИВО* (2003).

Добитник следећих награда:

- 1. награда за књижевну критику, на конкурс часописа *Градина* из Ниша, за 2004. годину (равноправно подељена између три првонаграђена), за приказ романа *Ми нисмо болесни*;

- 3. награда на конкурс за есеј књижевног часописа *Улазница* из Зрењанина (2005), за есеј *Хорор „ именоване неисказиво“*;

- 1. награда на конкурс за есеј књижевног часописа *Улазница* из Зрењанина (2006), за есеј *Српски хорор између мейџоре и сиварносџи*.

Објавио студију *Фаустовски екран: ђаво на филму* (Исток-Запад, Зајечар, 2006.) као и *Убрдима, хорори* (о српским хорор филмовима и хорору у Србији), коју је Нишки Културни Центар издао 2007.

Спрема збирку својих есеја о хорор жанру и нова прозна недела.

Радмило Пејић

У радном веку обавио све новинарско-уредничке послове у једном радио-програму, а у области литературе написао све што је намеравао да напише, без илузија да ће то што је урадио некоме бити од користи. По листовима и часописима расуо неколико десетина прича и приповедака. У дужем временском периоду амбициозно закупањен радио драмом, па су га, с правом, сврстали у успешне ауторе у том жанру. Често репризирање на Радио Београду и Радио Новом Саду најновијих, па и старијих радио драма, оправдава награде које су добиле и оцене у критичким приказима. До сада их је емитовано укупно 37, а најзапаженије су: *Коњушар*, *Градњивел*, *Радан џланина*, *Тица*, *Како размрсџи живоџи*, *Табланеџи марџион*, *Нежна неџрџивосџи* и друге. Неки од тих текстова нашли су се у збирци *Слике на кесџеновом лисџу*. Овај строги избор наслова комплетирају две у позириштима и две на телевизији изведене драме. Уследиле су збирке прича *Блиски додири* и *Порицање несџајања*. А затим роман *Мосџи без реке*, па романи *Наследница*, *Колекционар* и *Исџоведник*, који чине Нишку трилогију.

Дејан Пеџровић

Рођен 1977. године у Осијеку, Славонија. Дипломирао филозофију на универзитету у Београду (2004.) Интензивно се бави промишљањем питања друштва и политичке теорије, а посебну пажњу обраћа на теме везане за глобализацију и анти/алтерглобалички покрет. Аутор је више од стотину есеја, стручних и ауторских текстова, приказа књига, интервјуа, превода и филмских критика. Објављивао за Време, Хабитус, Статус, Аплауз, III програм, ValCanis, Think Tank, Градину, Филмограф и НСПМ. Добио награде за есеј на конкурсима Српско перо (Јагодина) и часописа Зарез (Загреб). Радови објављивани у зборницима Глобализација и Lapis Histriae. Објавио књигу “Аспекти глобализације: глобализација и антиглобалистички покрет на врхунцу постиндустријске ере“ (2007).

Милан Б. Појовић

Рођен 1976. Писао у музичким магазинима *Rocks*, *Time out* и *X-забава*. Данас новинар и сарадник музичких магазина *Sound & music*, *Butcherian vibe*, *Helly cherry art & underground*, *Мејтал соунд*, *Барикада*, *Испред драјсџора*, *Аку-џунк-џура*, *Траблмејкер*, *Hard & heavy*, *Конџра*, *Новинама београдској чинџалишиџа* и новина за културу *Бесџселер*. Пише прозу и поезију. Живи и ради у Београду.

Објављена дела:

Ока да не испустиџ дах, збирка песама (*Народна књиџа / Алфа* 2007.)

Молиџива џеџовираноџ срџа, збирка песама (*Народна књиџа / Алфа* 2006.)

Време бруџалних добронамерника, збирка песама (*Народна књиџа / Алфа* 2006.)

Враџа моје џриче, један од аутора у зборнику кратких прича (*Алма*, Београд, 2005.)

Хенрих Саџџир

(1928-1999), један од најзначајниџих представника руске авангарде друге половине XX века, песник андерграунда и самиздата, универзални песник епохе и, могло би се рећи, један од последњих представника културе Сребрног века. Сапгир је песник такве радозналости, интересовања и спремности да се савлада ново и непознато каквог још није било у руској поезији. На своје прве објављене стихове чекао је читавих 40 година.

Ово је мали покушај да се представи поетика Сапгира, његово трагање за модерним средствима изражавања, и његово освајање нових форми и садржаја метрике и стиха.

Симеун Симић

Рођен је 1956. године. Завршио је Филолошки факултет у Београду, живи у Шамцу, у Републици Српској. Пише књижевну критику.

Наџаџа Симеуновић

Рођена 1979. године у Аранђеловцу, дипломирала на групи за *Срџску књижевност и језик са оџиџом књижевношћу* на *Филолошком факулџеџу* у Београду, постдипломац *Факулџеџа џолиџичких наука-смер Комуниколоџиџа*, професор српског језика и књижевности у *VII београдској џимназиџи*, учесник

књижевне радионице *Центра за стваралаштво младих*. Збирка песама два пута у најужем избору за награду *Млади Дис*. Објављене песме у часописима *Балкански књижевни гласник* и *Дисово пролеће*, и у зборнику *Рудничка врела*. Приче објављене у зборницима *Враћа моје приче* и *Најкраће приче 2004*, есеји објављени у часописима *Повеља*, *Наш прај* и *Свеске*.

Доброслав Смиљанић

Рођен је 1933. године. Дипломирао је филозофске науке на Универзитету у Београду, где је наставио и двогодишње студије естетике. У току студија водио је књижевни клуб филозофске групе.

Био је активан члан управе и секретар Филозофског друштва Србије, уредник филозофског часописа *Теорија* и саоснивач Естетичког друштва Србије.

Као уредник за теоријски есеј у *Књижевним новинама* иницирао критичку и полемичку расправу о природи постојећег реда ствари, чиме лист упливише на стварање идејне климе за антитоталитарну студентску побуну 1968. против ондашње деспотије, на шта режим тзв. либерала одговара медијском хајком и партијско-полицијским ударом - забраном листа и сменом редакције.

Био главни уредник програма Коларчеве задужбине.

Објавио књиге песама:

Грана неданој (Матица српска, 1970)

Самостини глас у заједничкој усјомени (Рад, 1979)

Вишак вида (Српска књижевна задруга, 1984)

Рајеви у сочиву (Партизанска књига, 1985)

Вечера са смрћу (Нолит, 1989)

Сова возовођа (Књижевне новине, 1990)

Вилин камен (Српска књижевна задруга, 1993)

избор *Уроњена лампа* (Просвета, 1998)

Где светлости мисли (Народна књига, 1998)

Руине и привиђења (Филип Вишњић, 2001)

Потом, поетску драму *Хамлеј у блу-џинсу* (Знамен, 2002) у сарадњи са Ђорђем Оцићем.

Пише ликовну и књижевну есејистику. Добитник неколико књижевних награда. Превођен на енглески, француски, руски, кинески и мађарски језик.

За књигу песама *Архив белине* добио престижну песничку награду *Бранко Миљковић*.

Путовања: Европа, Азија и Африка.

Живи у Београду.

Стивана Сремац

Професор је српског језика и књижевности.

Написала је роман *Зона Замфирова - Штита је било после* (Народна књига - Алфа 2005, и Народна књига - Политика 2005), и

збирку приповедака *Кай женске крви* (Народна књига- Алфа, 2006).

У припреми је збирка прича *Реч за ојрошћиај*.

Објављује приче у новинама и часописима.

Живи у Београду.

Мирољуб М. Ситојановић

Редовни професор универзитета, прозни писац и преводилац, заменик управника (у два мандата) и начелник Одсека за књижевност Центра за научна истраживања САНУ и Универзитета у Нишу, оснивач Фонда *Стиван Сремац*, творац елабората за оснивање Средње глумачке школе, Студијске групе за српски језик и књижевност, иницијатор оснивања Студијске групе за славистику у Нишу, покретач пројеката и научних скупова *Књижевности и историја* и *Књижени и културни животи на југоисточу Србије у деведесетом и двадесетом веку*, покретач организоване издавачке делатности најпре на матичној студијској групи, а потом и на Филозофском факултету, члан Удружења књижевника Србије, почасни члан Друштва писаца Македоније, вишегодишњи председник Културно-просветне заједнице, почасни члан и носилац Повеље Славистичког друштва Србије.

За рад у култури, науци и издавачкој делатности добио награду Ослобођење Ниша, Орден заслуга за народ са сребрним зрацима и Рациново признање.

Рођен 26. јануара 1941. у селу Држина код Пирота. Основну школу и гимназију завршио у Пироту, а Филозофски факултет (Група за историју књижевности народа СФРЈ) у Скопљу 1964, где је 1980. докторирао с тезом *Књижевно дело Ситалеша Попова*.

Радио је као новинар, са прекидом од 12 месеци за одслужење војног рока, у пиротском недељнику *Слобода* (1963-1968), као професор у Економској школи (1968-1970), управник и уметнички директор позоришта у Пироту (1970-1975) и Нишу (1975-1980), уредник у Градини (1981-1983), директор *Народних новина* (1983-1990). Од фебруара 1990. до пензионисања (1. октобар 2006) ради као професор на Филозофском факултету у Нишу, на коме је предавао Македонску књижевност и Српску књижевност XX века, а од 2000. године Упоредно проучавање јужнословенских књижевности.

Учествовао је на више међународних скупова у земљи и иностранству, држао предавања по позиву у више градова, на универзитетима у земљи и иностранству.

Објавио је 18 књига и око 250 огледа, студија и критика из македонске и српске књижевности и културе у домаћим и страним часописима и специјалистичким зборницима.

Са македонског на српски језик превео шест књига: једну књигу приповедака, један роман, три драме и једну књигу огледа и критика и приредио за штампу и уредио на десетине публикација.

Марко С. Ситојановић

Рођен је 1980. у Нишу. Живи и ради у Нишу, сарађивао у културној рубрици Народних Новина. Посебно заинтересован за субкултурне феномене и поп културу.

Мирослав Тодоровић

Рођен је 29. децембра 1946. у Трешњевици код Ариља. Објавио је књиге поезије: *Сјис ведрине* 1978, *Исјис ѿаме* 1990, *Лейшеће бараке, ѿеренци и њиове душе* 1990, *Судњи час* 1990, *Теренска свеска* 1993, *Исјис ѿаме 2* 1994, *Сванућа* 1994, *Појтоња верзија* 1997, *Свети мученици* 1998, *Тамно и дубоко* 2002, *Земаљско и небеско* 2004, *После свега* 2005, *Исјред друјих звезда* 2006. Живи у Нишу и Трешњевици (повремено и привремено). О Тодоровићу есејиста Миодраг Мркић је објавио три књиге огледа.

Никола Тодоровић

Рођен 1968. године. Пише и објављује критику, есејистику, поезију и преводе.

Објавио четири књиге: *Досије X* (СКЦ, Ниш, 1995), *Рембо или најасјивовање анђела* (Књижевна омладина Србије, Београд, 1997), *Манчестерски Суицид*, (ГРАДИНА, Ниш, 1998) и *Нико или бесрамник* (НКЦ, Ниш, 2003). Сарађивао на књигама *Syd Varret* (ГРАДИНА, Ниш, 1998), *Eric Satie* и *No One Here Gets Out Alive* (Издавачка књижарница Предрага М. Цветичанина, Ниш, 1994).

Светислав Травица

Рођен 1939. године у Бечеју, члан ДКВ.

Објавио три збирке песама:

- *Мудроси кајања*, 1996. год. изд. Трећи талас, НС,
- *Слике срећној времена*, 2000. год. Изд. Интерпринт Београд
- *Монолој*, 2004. Изд. Чигоја штампа Београд, као и књигу превода:

- *Мртве ће у црне усне бела ноћ њољубиши*, антологија руске андерграунд поезије. Изд Чигоја штампа 2006.

Владимир Вујиновић

Рођен је пре тридесет година. Живи и ради у Сомбору. Објављивао приче по часописима и сајтовима. Заступљен у зборнику за најлепшу кратку причу 2004. београдског издавача *Алме*. Нешто поезије преведено му је на пољски језик.

Јадранка Вукојичић

Рођена је 04.01.1984. у Јагодини. Завршила средњу уметничку школу у Нишу. Студент завршне пете године Факултета Уметности у Нишу. Излагала на више групних изложби у земљи.

Марцела Занки (Fantometta)

Сплит, Хрватска. Студентка Умјетничке Академије у Сплиту, визуелне комуникације – графички дизајн и сектор нових медија (филм и видео). Почела као фотограф, члан Кино Клуба Сплит. Направила три документарца, у тиму: "Fancy but still underground", "Девастација Сплита", "Motovun no red carpet". Ауторка кратког видеа "360 ступњева" (добитница посебне дипломе на "Croatian movie and video festival") и кратког играног филма "Ништа се није догодило". Последњих пет година активна на електронској сцени, на пољу аудио визуелног перформинга. Досадашњи наступи: Видео фестивал у Загребу "Видеоскоп", ЕХИТ фест- електрана стаге, Сарајево као део "Mondo kick" тима, Софија као део "Yartz tima", Београд, Ниш. Предстоје јој наступи у Енглеској, Аустрији и Грчкој.

Ивица Живковић

Рођен у Краљеву 1970.

Дипломирао на Богословском Факултету СПЦ у Београду 2000.г. Ради у Богословији Светог Кирила и Методија у Нишу од 2000. г. Има лиценцу професора Православне педагогије од 2003. г. Завршио последипломске студије на Православном Богословском факултету Универзитета у Београду на групи за Православну педагогију 2003. г.

Објавио:

Пун бојлер с ѿијани ждралови (поезија), самостално издање, Ниш 1991.

Хиѿоѿезе (есеји), Унус Мундус, 9-10 НКЦ, Ниш 2001.

Једни људи (прича), НКЦ, Ниш 2002.